

Gudstjänst med nattvard söndagen den 14 mars 2010

Midfastosöndagen

Livets bröd:

Texter. GT: 2 Mos. 16: 11-18, Epistel: 1 Petr. 2: 1-3, Evangelium: **Joh. 6: 24-35.**

Predikan. Bertil Högström.

Hunger, törst och svält drabbar människor nu liksom förr. Vi har problemen närmare inpå oss än vi kanske tror. Det händer faktiskt att människor här i Sverige dör av svält på våra äldreboenden, inte därför att mat saknas, utan för att vi ”slimmat” personalorganisationen så hårt att det inte finns tid att hjälpa dem som inte själva kan äta. - Och trots högtidliga beslut i internationella organisationer och kampanjer i drabbade områden fortsätter hunger och törst att vara ett gissel för miljoner människor i världen.

I dagens text möter vi Jesus i samspråk med vanliga människor i synagogan i Kafarnaum, dit de sökt sig för att få se och höra Profeten som skulle komma enligt Guds löfte, och som de nu ville göra till kung eftersom han visat sig kunna lösa ett av mänsklighetens svåraste problem: hungern och bristen på mat för dagen.

I den första delen av johannesevangeliets sjätte kapitel berättas nämligen om när Jesus mättar femtusen män med familjer med fem kornbröd och två fiskar. Detta gjorde att människorna följde efter Jesus och lärjungarna till synagogan i Kafarnaum på andra sidan av Tiberias sjö, och här möter vi dem nu.

Samtalet avslöjar att människorna som kommit ännu bara ser sina näraliggande och påtagliga problem och att Jesus möjligen är den som skulle kunna lösa dem, medan Jesus försöker få dem att se sambandet mellan människans andliga och kroppsliga behov. Han förnekar inte allvaret i deras problem, tvärtom- han visar dem att det finns en lösning, men den består inte i att han ”trollar” fram bröd åt dem varje dag.

”Tro på den som Gud har sänt, Jesus från Nasaret”, säger Jesus. ”Förlita er på att Gud håller vad han har lovat genom sina profeter. Detta löfte går nu i uppfyllelse inför era ögon, det är därför ni får se de tecken som jag gör. Jag är den som profeterna talat om och som har fått Faderns, Guds eget sigill, d.v.s. bekräftelse genom dopet i Jordan och förklaringen på berget.”

”Det var inte Mose som gav era fäder brödet från himlen, utan Gud. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.”

Då ber de honom: ”Herre, ge oss alltid det brödet.”

Jesus svar på denna bön blir slutorden i dagens text: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.”

Dessa ord är egentligen inledningen på den långa utläggning om nattvarden, som Jesus ger i slutet av Johannesevangeliets sjätte kapitel, och som kanske kan ses som en ersättning för berättelsen om nattvarden instiftande, som ju saknas i

Johannesevangeliet.

Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.

Att komma till Jesus i tro innebär en total förvandling. Vi ser oss själva och varandra på ett helt nytt sätt. Våra värderingar vänds upp och ned. Hopplöshet vänds i möjligheter och sorg i glädje.

Det går att förändra onda strukturer och bryta destruktiva mönster.

Det är möjligt att ge den som behöver det, hjälp att äta, det går att ge omvårdnad med respekt och kärlek.

Det går att dela på jordens resurser så att alla får en rättvis del. Vi har kunskaperna och resurserna.

Det som krävs är tro, en tro på att Gud håller vad han lovat, och som gör att vi ser vår nästa.

Förra söndagens tema var *Kampen mot ondskan*. Att kämpa mot det som hindrar oss från att tro på Guds löften, är kanske en användbar sammanfattning av det temat.

Vi har några fina hjälpmedel i den kampen. Paulus kallar dem Guds vapenrustning och man kan också benämna dem som: Guds ord, bönen, dopet, nattvarden och gemenskapen i församlingen. Vi behöver hela tiden den andliga födan för att kunna se vad som är Guds vilja med våra liv, och särskilt nattvarden – vägens sakrament – är en förunderlig gåva som vi fått. Där blir hela evangeliet synligt och påtagligt på ett sätt som det inte finns någon motsvarighet till.

Så får vi alltså påminna oss Petrus ord från episteltexten:

”Lägg bort allt slags ondskas, falskhet och förställning, avund och förtal. Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena andliga mjölken, för att växa genom den och bli räddade. Ni har ju fått smaka Herrens godhet.”

AMEN

